

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 103/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Jána Kišša, bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. P. M., V., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Rob 777/94 a vydaním poverenia na vykonanie exekúcie č. 5406011381 zo 14. októbra 2003 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 295/03 takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Jána Kišša o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2005 doručená sťažnosť Jána Kišša (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho

základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Topoľčany (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Rob 777/94 a vydaním poverenia na vykonanie exekúcie č. 5406011381 zo 14. októbra 2003 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 295/03.

Zo sťažnosti vyplynulo, že „Proti sťažovateľovi bol dňa 26. 08. 1994 podaný na Okresný súd v Topoľčanoch návrh na zaplatenie 829 431, 30 Sk s prísl. (...) Na základe uvedeného návrhu Okresný súd v Topoľčanoch vydal svoje rozhodnutie – platobný rozkaz č. k. 12 Rob 777/94 zo dňa 22. 09. 1994, ktorým zaviazal sťažovateľa v tom konaní odporcu zaplatiť navrhovateľovi označenom ako Slovnaft, a. s., Obchodný závod, 966 53 Hronský Beňadik, bez IČO a bez ďalších bližšie určujúcich údajov navrhovateľa, sumu 829 431,30 Sk a trovy konania v sume 33 176 Sk. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 11. 10. 1994. (...) Na základe návrhu oprávneného označenom v návrhu ako Slovnaft, a. s., Vlčie hrdlo, Bratislava, vydal Okresný súd v Topoľčanoch v konaní 8 Er 295/03 poverenie č. 5406 011381 zo dňa 14. 10. 2003 na vykonanie exekúcie, platobného rozkazu Okresného súdu v Topoľčanoch č. k. 12 Rob 777/94 v prospech oprávneného Slovnaft, a. s., Vlčie hrdlo, Bratislava, hoci v platobnom rozkaze takýto subjekt nie je označený a ani inými skutočnosťami v spise preukázanými, že subjekt označený v platobnom rozkaze č. k. 12 Rob 777/94 a subjekt označený v návrhu ako povinný je ten istý subjekt“.

Sťažovateľ tvrdí, že postupom okresného súdu v označenom rozkaznom konaní a nadväzujúcom exekučnom konaní bolo opakovane porušené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Pochybenie okresného súdu v rozkaznom konaní spočíva podľa sťažovateľa v tom, že vydal citovaný platobný rozkaz „... na základe návrhu, ktorý podala neoprávnená osoba na podanie takéhoto návrhu. Návrh je podpísaný tak, že pod odtlačok pečiatky Slovnaft, a. s., Obchodný závod, Hronský Beňadik, je uvedená ako osoba podpisujúca návrh JUDr. L. H., právny zástupca závodu. (...) Zo spisu Okresného súdu Topoľčanoch č. k. 12 Rob 777/94 je zrejmé, že osoba podpisujúca návrh nie je štatutárnym orgánom a ani v spise nie je plnomocenstvo na takéto jej konanie. Súčasne sťažovateľ namieta, že subjekt označený v platobnom rozkaze nemá a ani nemal v čase podania návrhu

právnou subjektivitu a ani ju v návrhu na vydanie platobného rozkazu navrhovateľ nedeklaroval - nepreukázal. Za takého stavu neboli splnené procesné podmienky na vydanie platobného rozkazu“.

Pokiaľ ide o exekučné konanie, sťažovateľ vidí porušenie svojho uvedeného základného práva v tom, „... že na základe návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý bol podaný spoločnosťou Slovnaft, a. s., Vlčie hrdlo Bratislava, súd vydal súdnemu exekútorovi dňa 14. 10. 2003 poverenie č. 5406011381 na vykonanie exekúcie, hoci v platobnom rozkaze č. 12 Rob 777/94 zo dňa 29. 8. 1994 oprávnený nie je označený tak ako v návrhu na vydanie platobného rozkazu“.

Keďže sťažovateľ je toho názoru, že postup okresného súdu v označených konaniach bol neústavný, domáha sa, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Právo Jána Kišša na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Topolčanoch vo veci 12 Rob 777/94 vydaním platobného rozkazu a vo veci 8 Er 239/03 vydaním poverenia č. 5406011381 zo dňa 14. 10. 2003 porušené bolo.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je okrem iného tvrdenie sťažovateľa, že okresný súd vydaním platobného rozkazu vo veci vedenej pod sp. zn. 12 Rob 777/94 porušil základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Ako vyplýva z pripojeného platobného rozkazu okresného súdu vydaného 20. septembra 1994, uvedený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 11. októbra 1994.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nedovoľuje zákon o ústavnom súde žiadne výnimky a ani neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 50/03, I. ÚS 110/03).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Pretože sťažovateľ napadol postup okresného súdu v konaní, ktoré bolo právoplatne skončené 11. októbra 1994 a sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 29. marca 2005 (doručená ústavnému súdu 31. marca 2005), nepovažoval ústavný súd lehotu ustanovenú

v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu v označenom rozkaznom konaní za zachovanú.

Čo sa týka tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti postupu okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 295/03 (vydaním poverenia na vykonanie exekúcie č. 5406011381 zo 14. októbra 2003), ústavný súd zistil, že upovedomenie súdneho exekútora o začatí exekúcie z 23. februára 2004 bolo sťažovateľovi doručené 19. apríla 2004. Keďže v bode 3 citovaného upovedomenia o začatí exekúcie je výslovný odkaz na poverenie na vykonanie exekúcie č. 5406011381 vydané okresným súdom 14. októbra 2003, možno konštatovať, že sťažovateľ sa o skutočnosti, ktorá je podstatou tvrdení o porušení jeho uvedeného základného práva, dozvedel najneskôr v deň, keď mu bolo doručené predmetné upovedomenie. Na základe toho ústavný súd dospel k záveru, že v čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, t. j. 31. marca 2005, aj pokiaľ ide o túto časť sťažnosti, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom.

Poukazujúc na závery o oneskorenosti podania sťažnosti rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že ju z toho dôvodu odmietol bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2005